

Universitätsbibliothek Paderborn

**R. P. D. Ioannis Ivsti Lanspergii, Natione Bavari, Illvminati
Ac Religiosissimi viri, Carthusiae Coloniensis ante annos
centum Vicarii, & Magistri Nouitiorum laudatissimi Opera**

In Qvinque Tomos Distributa, à mendis expurgata, veteri integritati
restituta, & indicibus locupletata

In Passionem D.N. Iesu Christi Homeliae quinquaginta sex, Theorematum
viginti octo, totidemque sermones. In Monotesseron Praeterea Eivsdem
Passionis Dominicae, iuxta Euangelistarum & historiae fidem, Elucidatio.

Conciones ad Haec Paraeneticae in praecipuis anni & Sanctorum
festiuitatibus habitae

Landsberg, Johannes Justus

Coloniae Agrippinae, Anno M.DC.XXVIIII

Iesu mortem elementa hominesq[ue] pla[n]gunt art. & hom. LIII.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-47113](https://nbn-resolving.de/urn:nbn:de:hbz:466:1-47113)

Hunc statum mentis te ipsum restitue, quo non timeas mori. Tertiò iam in vita dum sanus es, sèpius præmeditare mortem, nemors vñquam inopinata tibi aduenire possit, quin semper intueri paratus. Nunquam in eo statu per seueres, nunquam dormire præsumas in eo statu, quo non audeas mori. Dum sanus es. Deum inuoca, pro bona felicitate morte Deum ora. Commenda te ipsum Deo, offer pro peccatis tuis eidem passionem eius ac mortem, ut cum ad illam horam, qua exequendum est veneris, assuetus sis doctusq; ad Deum te convertere, Deum inuocare, tecum illi in eius manus offerre.

Mors quod
modo præ-
meditanda
sit dum sani-
fumus.

I E S U M O R T E M E L E M E N T A H O M I N E S Q U E
plangunt. *Articulus LIII.*

ET ecce velum templi scissum est medium in duas partes, à summo usque deorsum. Et terra mota est, & petræ scissa sunt. Et monumenta aperta sunt, & multa corpora sanctorum, qui dormierant, surrexerunt, & exentes de monumentis, post resurrectionem eius, venerunt in ciuitatem sanctam, & apparuerunt multis. Centurio autem, & qui cum eo erant, custoides Iesum, viso terræmotu, & his que fiebant, & quia sic clamans expirasset, timuerunt validè, dicentes: Verè hic homo, Filius Dei & iustus erat. Et omnis turba eorum qui simul aderant ad spectaculum istud, & videbant, percutientes pectora sua reuertebantur. Stabant autem omnes noti eius à longè. Erant autem & ibi mulieres, quæ secutæ erant cum à Galilæa ministrantes ei, de longè hæc aspicientes. Inter quas erat Maria Magdalena, & Maria Iacobini minoris, & Joseph mater, & Salomæ, & filiorum Zebedæi mater, & alia multæ, quæ simul cum eo ascenderant Hierosolymam.

Matth. 27.
Marc 15.
Lucæ 23.

H O M I L I A L III.

Christo mortuo, facta sunt miracula multa, quæ Christi testabuntur diuinitatem, & iniustam ipsius occisionem. Velum etenim templi scissum est à summo usque deorsum. Iuxta quorundam opinionem, hoc velum templi fuisse prohibetur, quod ante sancta sanctorum pependit, quo velo arcabatur aspectus vulgi, ne arcana viderent & sancta templi, arcana videlicet & reliqua. Indicabat autem hæc veli scissio, quæ arcana nudabant templi, legalia atq; vetera, quæ figura duntaxat erant futurorum, iam esse finita atque implera. Significatio enim eorundem, erat in morte Christi euacuata atque impleta. Terra verò mota ac petræ scissa sunt, ut impleretur quod Christus dixerat Iudeis, quando ipsum Iudei hortabantur, ut pueros Osianna clamantes prohiberet, eo die quo cum palmis recipiebatur in ciuitatem: Dico vobis, inquit, si hi tacuerint, lapides clamabunt. Factum est, homines tacuerunt Christum. Petræ

Veli templi
scissio quid
significat.

Petræ in
morte Chri-
sti scissa qd
clamarint,

Q 2 enim

enim scisse in Christi morte, quid aliud clamant, quam Christi innocentiam, quam iniustam eius mortem? Verum est igitur quod Christus dicebat, quod hominibus Christum tacentibus, irrationales creature confiterentur. Monuments quoque aperta scribuntur, & egressi ex illis homines, apparuisse multis. Quod resurrexerint mortui, non ante Christi resurrectionem ex illis monumenta, aut resuscitati intelligendi sunt: quia Christus primitiae resurgentium, qui ante omnes resurgens, aliquot eriam secum in resurrectione suae testimonium fecit resurgere. Deinde quoque ex ijs quæ siebant, hoc est, ex terra motu & alijs signis, timore perculsi nonnulli homines peccitantes, scipios damnabant, tundendo pectora sua, quod innocentis se esse mortis occidentes participes, atque contra iustum Dominum Iesum a Pilato mortis impetrassent sententiam. Ex ijs Centurio & ij qui cum ipso erant, fuerunt: quod non parum hinc mori, quod clamans sic exprimeret Iesus, dixerunt: Vere filius Dei erat iste. Virtus enim orationis Christi, qua pro illis orans dixerat: Iesu ignoce illis, quia nesciunt quid faciunt, operabatur eorumdem illuminacionem. Impleta sunt nihilominus, quæ ante passionem Iesus dixerat ad nos bas, verba: Cum exaltaueritis, inquiens, filium hominis, tunc cognoscetis quod ego sum.

*Compasso qualis debeatur Christo mortuo: quicquid ipsius passio
fit memoranda.*

Cōpassione
quanta de-
beamus affi-
ci erga Chri-
stum.

Passio Chri-
sti ut semper
in memoria
sit habenda.

Discere debemus, quanta debeamus erga Christum compassionem afficiendam, quandoquidem insensibilia illum plangunt: quantum ergo nosplacere debemus, quanto dolore Christi debemus lugere mortem, quoniam quæ idem passus est, causa sumus? Propter te o homo afflictus, propter te esurivit & sitiuit, propter te ieunauit: propter te fessus, imbrum, gelucum sustinuit. Propter te verba audiuimus probroso, conuicia, contumelias, derisiones, blasphemias: propter te tulit vulnera, verbera, luores, plaga, opprobria, tandem crucem, clausos & mortem. Vide nunc quam iustus sit, vt tu illi compatiaris, vt illum diligas, vt ei agas gratias, vt caueas quod ille tibi prohibuit, quæcumque illum offendunt. Certè hæc Christi mors auctor nonquam recedere deberet memoria nunquam à corde tuo eius dilectionis. Semper enim cogitare debes, quantam tibi Christus exhibuerit charitatem, quantam tecum habuerit, & pro te quoque, patientiam: quanta propernatur, quantavè tortoribus subditus fuerit humilitate, quam dura pro te sustinuerit, quam acerba, quam vilia, quam denique ignominiosa. Reuerar hand gratis, sed maximo nobilissimoque es precio emptus. Non igitur leniter amittas, nec vile existimes, quod à Christo tanta tibi difficultate, tanta charitate est partum. Secundū, si non sentis compassionem erga Christum, cum insensibilia exhibeant luctum, argue temetipsum, quia terra es frigidior, petra durior, monumentisq; scelerior, qui, illis compatientibus, non condoles Christo.

1650